

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 552

Warszawa, 29 marca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o służbie cywilnej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Kuchcińskiego.

(-) Andrzej Adamczyk; (-) Waldemar Andzel; (-) Małgorzata Maria Bartyzel; (-) Jacek Bogucki; (-) Bogusław Bosak; (-) Joachim Brudziński; (-) Teresa Ceglecka-Zielonka; (-) Aleksander Chłopek; (-) Zbigniew Chmielowiec; (-) Daniela Chrapkiewicz; (-) Piotr Cybulski; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Witold Czarnecki; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Roman Czepe; (-) Edward Czesak; (-) Andrzej Ćwierz; (-) Andrzej Mikołaj Dera; (-) Zbigniew Dolata; (-) Jacek Falfus; (-) Zbigniew Girzyński; (-) Mieczysław Golba; (-) Marian Tomasz Goliński; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Artur Górski; (-) Tomasz Górski; (-) Adam Hofman; (-) Michał Jach; (-) Dawid Jackiewicz; (-) Grzegorz Janik; (-) Krzysztof Jurgiel; (-) Ryszard Kaczyński; (-) Mariusz Kamiński; (-) Lucjan Karasiewicz; (-) Karol Karski; (-) Beata Kempa; (-) Wiesław Kilian; (-) Izabela Kloc; (-) Dariusz Antoni Kłeczek; (-) Sławomir Kłosowski; (-) Lech Kołakowski; (-) Robert

Kołakowski; (-) Jacek Kościelniak; (-) Zbigniew Kozak; (-) Maks Kraczkowski; (-) Leonard Krasulski; (-) Piotr Krzywicki; (-) Marek Kuchciński; (-) Jacek Kurski; (-) Tomasz Latos; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Alojzy Lysko; (-) Marek Jerzy Łatas; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Tadeusz Madziarczyk; (-) Ewa Malik; (-) Barbara Marianowska; (-) Mirosława Masłowska; (-) Jerzy Materna; (-) Marek Matuszewski; (-) Kazimierz Matusznyi; (-) Antoni Mężydło; (-) Kazimierz Moskal; (-) Arkadiusz Mularczyk; (-) Maria Teresa Nowak; (-) Halina Olendzka; (-) Dariusz Olszewski; (-) Marek Opiola; (-) Stanisław Ożóg; (-) Anna Pakuła-Sacharczuk; (-) Anna Paluch; (-) Stanisław Pięta; (-) Marek Polak; (-) Adam Puza; (-) Adam Rogacki; (-) Józef Rojek; (-) Giovanni Roman; (-) Jarosław Rusiecki; (-) Małgorzata Sadurska; (-) Dariusz Seliga; (-) Andrzej Sośnierz; (-) Jarosław Stawiarski; (-) Małgorzata Stryjska; (-) Marek Surmacz; (-) Marek Suski; (-) Jolanta Szczypińska; (-) Andrzej Szlachta; (-) Stanisław Szwed; (-) Beata Szydło; (-) Mieczysław Walkiewicz; (-) Andrzej Walkowiak; (-) Jadwiga Wiśniewska; (-) Lucyna Wiśniewska; (-) Michał Wojtkiewicz; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Stanisław Zając; (-) Artur Zawisza; (-) Sławomir Zawiślak; (-) Łukasz Zbonikowski; (-) Maria Zuba; (-) Jarosław Żaczek.

Ustawa

z dnia

o służbie cywilnej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. W celu zapewnienia zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa ustanawia się służbę cywilną oraz określa zasady dostępu do tej służby, zasady jej organizacji, funkcjonowania i rozwoju.

Art. 2. 1. Korpus służby cywilnej tworzą pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych średniego szczebla zarządzania, koordynujących, samodzielnych, specjalistycznych i wspomagających w:

- 1) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- 2) urzędach ministrów i przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów oraz urzędach centralnych organów administracji rządowej,
- 3) urzędach wojewódzkich oraz innych urzędach stanowiących aparat pomocniczy terenowych organów administracji rządowej podległych ministrom lub centralnym organom administracji rządowej,
- 5) komendach, inspektoratach i innych jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej, zwanych dalej "urzędami".

2. Korpus służby cywilnej tworzą także powiatowi i graniczni lekarze weterynarii oraz ich zastępcy.

3. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) wykaz stanowisk w grupach stanowisk średniego szczebla zarządzania, koordynujących, samodzielnych, specjalistycznych i wspomagających,
- 2) kwalifikacje zawodowe pracowników wymagane do wykonywania pracy na stanowiskach urzędniczych, w zakresie nie uregulowanym w przepisach szczególnych.

4. Stanowiska urzędnicze w urzędach mogą zajmować osoby oddelegowane na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania zadań poza jednostką organizacyjną, w której są zatrudnione.

5. Stanowiska urzędnicze mogą zajmować pracownicy w rozumieniu ustawy o pracownikach urzędów państwowych, z wyłączeniem art. 47¹, ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli oraz ustawy o pracownikach samorządowych, na zasadach określonych w rozdziale 4.

6. Prawa i obowiązki członków korpusu służby zagranicznej oraz zasady organizacji i funkcjonowania tej służby określa odrębna ustawa.

Art. 3. W rozumieniu ustawy:

- 1) pracownik służby cywilnej oznacza osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę zgodnie z zasadami określonymi w ustawie,
- 2) urzędnik służby cywilnej oznacza osobę zatrudnioną na podstawie mianowania zgodnie z zasadami określonymi w ustawie,
- 3) członek korpusu służby cywilnej oznacza osobę, o której mowa w pkt 1 oraz w pkt 2.

Art. 4. W służbie cywilnej może być zatrudniona osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim,
- 2) korzysta z pełni praw publicznych,
- 3) nie była karana za przestępstwo popełnione umyślnie,
- 4) posiada kwalifikacje wymagane w służbie cywilnej,
- 5) cieszy się nieposzlakowaną opinią.

Art. 5. Każdy obywatel ma prawo do informacji o wolnych stanowiskach pracy w służbie cywilnej, a nabór do służby cywilnej jest otwarty oraz konkurencyjny.

Art. 6. 1. Limit mianowań urzędników w służbie cywilnej na dany rok budżetowy oraz limity i środki finansowe na wynagrodzenia, w tym wynagrodzenie zasadnicze, dodatki specjalne, dodatki służbowe i dodatki zadaniowe oraz szkolenia członków korpusu służby cywilnej określa ustawa budżetowa.

2. Rada Ministrów ustala corocznie trzyletni plan limitu mianowań urzędników w służbie cywilnej i przedkłada go do wiadomości Sejmowi równocześnie z projektem ustawy budżetowej.

Art. 7. 1. W sprawach wynikających ze stosunku pracy członka korpusu służby cywilnej, nie uregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu pracy i inne przepisy prawa pracy.

2. Spory o roszczenia ze stosunku pracy członka korpusu służby cywilnej rozpatrywane są przez sądy pracy, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Rozdział 2

Organizacja służby cywilnej

Art. 8. 1. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad służbą cywilną w zakresie zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa.

2. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, może wydawać wytyczne i polecenia w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej, w tym w szczególności zasad naboru do służby cywilnej oraz oceny członków korpusu służby cywilnej.

3. Zadania z zakresu służby cywilnej realizuje, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w tym w szczególności:

- 1) nadzoruje przestrzeganie zasad służby cywilnej,
- 2) upowszechnia informacje na temat służby cywilnej, w tym o wolnych stanowiskach pracy w służbie cywilnej,
- 3) kieruje procesem zarządzania kadrami w służbie cywilnej,
- 4) gromadzi informacje o korpusie służby cywilnej,
- 5) planuje i nadzoruje wykorzystanie środków, o których mowa w art. 6 ust. 1,
- 6) planuje, organizuje i nadzoruje szkolenia centralne w służbie cywilnej.

Art. 9. 1. Czynności z zakresu prawa pracy wobec osób zatrudnionych w urzędzie oraz realizowanie polityki personalnej, w szczególności:

- a) dokonywanie czynności wynikających z nawiązania i trwania stosunku pracy z członkami korpusu służby cywilnej oraz czynności związanych z ustaniem stosunku pracy,
- b) dysponowanie funduszem nagród, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej,
- c) administrowanie środkami zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w urzędzie, dokonuje dyrektor generalny urzędu, o którym mowa w ustawie z dnia o państwowym zasobie kadrowym, obsadzaniu wyższych stanowisk państwowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Rozdział 3

Nawiązanie stosunku pracy w służbie cywilnej

Art. 10. 1. Dyrektor generalny urzędu organizuje nabór kandydatów do korpusu służby cywilnej.

2. Nabór, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także absolwentów Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.

Art. 11. 1. Główny Lekarz Weterynarii organizuje nabór na stanowisko granicznego lekarza weterynarii i jego zastępcy.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii organizuje nabór na stanowisko powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy.

3. Przepisy art. 10-18 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. 1. Dyrektor generalny urzędu, z zastrzeżeniem art. 19, ma obowiązek upowszechniać informacje o wolnych stanowiskach pracy w służbie cywilnej przez umieszczenie ogłoszenia o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Ogłoszenie o naborze powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu,
- 2) określenie stanowiska pracy,
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem pracy zgodnie z opisem danego stanowiska, ze wskazaniem, które z nich są niezbędne, a które dodatkowe,
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku pracy,
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów,
- 6) termin i miejsce składania dokumentów.

3. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3 uważa się za zachowany jeżeli przed jego upływem dokumenty zostały nadane w polskiej placówce pocztowej.

5. Umieszczenie ogłoszenia o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jest bezpłatne.

Art. 13. Informacje o wyniku naboru stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

Art. 14. 1. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o naborze dyrektor generalny urzędu niezwłocznie upowszechnia listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze, przez opublikowanie jej w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

3. Umieszczenie listy kandydatów w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jest bezpłatne.

Art. 15. 1. Sporządza się protokół z przeprowadzonego naboru.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze,
- 2) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru,
- 3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

Art. 16. Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w ciągu 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, dyrektor generalny urzędu może zatrudnić na tym samym stanowisku kolejną osobę spośród najlepszych kandydatów wymienionych w protokole tego naboru.

Art. 17. 1. Stosunek pracy pracownika służby cywilnej nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nie określony lub na czas określony, nie dłuższy niż 3 lata.

2. W przypadku osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej umowę o pracę zawiera się na czas określony, nie dłuższy niż wskazany w ust. 1.

3. Na umotywowany wniosek bezpośredniego przełożonego dyrektor generalny może zawrzeć z pracownikiem umowę o pracę na czas nie określony przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, jednak nie wcześniej niż po upływie roku.

4. W przypadku umowy na czas określony wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy może być dokonane za dwutygodniowym wypowiedzeniem.

Art. 18. 1. Dyrektor generalny może skierować pracownika podejmującego po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej do odbycia służby przygotowawczej, jeżeli jego wiedza i doświadczenie zawodowe uzasadniają konieczność przeszkolenia.

2. Służba przygotowawcza ma na celu teoretyczne i praktyczne przygotowanie pracownika służby cywilnej do należytego wykonywania obowiązków służbowych.

3. Służbę przygotowawczą organizuje dyrektor generalny urzędu, mając na względzie konieczność zapoznania pracownika z podstawowymi aktami prawnymi normującymi funkcjonowanie urzędu oraz jego strukturą i zadaniami.

4. Służba przygotowawcza trwa nie dłużej niż 3 miesiące.

Art. 19. Prezes Rady Ministrów, zgodnie z odrębnymi przepisami, wskazuje absolwentom kolejnych roczników Krajowej Szkoły Administracji Publicznej pierwsze stanowiska pracy w służbie cywilnej przedstawione przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 20. O uzyskanie mianowania w służbie cywilnej może ubiegać się osoba, która:

- 1) jest pracownikiem służby cywilnej,
- 2) posiada co najmniej trzyletni staż pracy w służbie cywilnej lub uzyskała zgodę dyrektora generalnego na przystąpienie do postępowania kwalifikacyjnego przed upływem tego terminu, jednak nie wcześniej niż w ciągu dwóch lat od nawiązania stosunku pracy w służbie cywilnej,
- 3) posiada tytuł magistra lub równorzędny,
- 4) zna co najmniej jeden z języków roboczych Unii Europejskiej,
- 5) jest żołnierzem rezerwy lub nie podlega powszechnemu obowiązkowi obrony.

Art. 21. 1. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów określa i publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wzór zgłoszenia do postępowania kwalifikacyjnego dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie oraz wzór wniosku o mianowanie dla absolwentów Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.

2. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w terminie 14 dni od opublikowania ustawy budżetowej, podaje do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów maksymalną liczbę nowych mianowań w danym roku.

Art. 22. 1. Pracownik służby cywilnej kieruje do Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zgłoszenie do postępowania kwalifikacyjnego. Zgłoszenie do postępowania kwalifikacyjnego w danym roku kalendarzowym składa się w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja.

2. Absolwenci Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, którzy spełniają warunki określone w art. 20 pkt 1 i 3-5, składają do Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wniosek o mianowanie w służbie cywilnej. Wnioski o mianowanie składa się w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja.

3. Dyrektor generalny właściwego urzędu potwierdza spełnianie przez pracownika służby cywilnej składającego zgłoszenie lub wniosek, o których mowa w art. 21 ust. 1, warunków określonych w art. 4 pkt 1-3 i art. 20.

Art. 23. 1. Krajowa Szkoła Administracji Publicznej, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 2, prowadzi postępowanie kwalifikacyjne dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie.

2. W celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego powoływany jest zespół sprawdzający.

3. W toku postępowania kwalifikacyjnego sprawdza się wiedzę, kwalifikacje i predyspozycje niezbędne do wypełniania zadań służby cywilnej, a także kompetencje społeczne i kierownicze.

4. Wyniki postępowania kwalifikacyjnego wyraża się w punktach.

5. Punkty przyznaje się osobno za:

- 1) wiedzę, kwalifikacje i predyspozycje,
- 2) kompetencje społeczne i kierownicze.

6. Ostatecznym wynikiem postępowania kwalifikacyjnego są punkty, o których mowa w ust. 4 i 5.

7. Ostateczne wyniki postępowania kwalifikacyjnego stanowiące sumy punktów wyższe od minimalnych liczb punktów za wiedzę, kwalifikacje i predyspozycje oraz kompetencje społeczne i kierownicze określone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów, podlegają uszeregowaniu w porządku malejącym.

8. Wyniki postępowania kwalifikacyjnego, o których mowa w ust. 7, publikowane są w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 24. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów sprawuje nadzór nad postępowaniem kwalifikacyjnym.

Art. 25. 1. Osoba przystępująca do postępowania kwalifikacyjnego wnosi za nie opłatę w wysokości nie wyższej niż 50% najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1 stanowi przychód Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.

Art. 26. Posiadanie przez absolwenta Krajowej Szkoły Administracji Publicznej wiedzy, kwalifikacji i predyspozycji niezbędnych do wypełniania zadań służby cywilnej sprawdzane jest w toku kształcenia w tej szkole i potwierdzane dyplomem jej ukończenia.

Art. 27. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego w służbie cywilnej, ustalając:

- 1) zakres tematyczny postępowania kwalifikacyjnego,
- 2) organizację i sposób prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego oraz szczegółowe zasady przyznawania punktów, o których mowa w art. 23 ust. 4 i 5,
- 3) minimalne liczby punktów, o których mowa w art. 23 ust. 7, nie niższe niż 3/5 maksymalnych możliwych do uzyskania liczb punktów,
- 4) rodzaje dokumentów potwierdzających spełnianie warunku określonego w art. 20 pkt 4,
- 5) wysokość i sposób wnoszenia opłaty, o której mowa w art. 25.

Art. 28. 1. Mianowań dokonuje się w ramach limitu, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

2. Prezes Rady Ministrów dokonuje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej mianowania pracownika służby cywilnej, który ukończył w danym roku postępowanie kwalifikacyjne z liczbami punktów wyższymi od liczb punktów, o których mowa w art. 23 ust. 7 i z miejscem uprawniającym do mianowania lub ukończył Krajową Szkołę Administracji Publicznej.

3. Osiągnięcie miejsca uprawniającego do mianowania oznacza uzyskanie w postępowaniu kwalifikacyjnym co najmniej najniższych liczb punktów pozwalających na mianowanie wszystkich osób, które uzyskały te liczby punktów bez konieczności przekroczenia limitu, o którym mowa w art. 6 ust. 1. Ustalenie miejsca uprawniającego do mianowania następuje po uwzględnieniu liczby mianowań absolwentów Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.

4. Z dniem mianowania dotychczasowy stosunek pracy przekształca się w stosunek pracy na podstawie mianowania.

Art. 29. 1. Akt mianowania urzędnika służby cywilnej zawiera imię i nazwisko urzędnika oraz datę mianowania.

2. Akt mianowania sporządza się na piśmie.

Art. 30. 1. Urzędnik służby cywilnej składa uroczyste ślubowanie następującej treści:

"Ślubuję służyć Państwu Polskiemu, przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie i bezstronnie wykonywać obowiązki urzędnika służby cywilnej zgodnie z najlepszą wiedzą i wolą".

2. Do treści ślubowania, o którym mowa w ust. 1, urzędnik służby cywilnej może dodać słowa "Tak mi dopomóż Bóg".

3. Złożenie ślubowania urzędnik służby cywilnej potwierdza podpisem.

Art. 31. 1. Dyrektor generalny urzędu przyznaje urzędnikowi służby cywilnej, w terminie 7 dni od dnia mianowania, najniższy stopień służbowy przysługujący od dnia mianowania.

2. Przyznanie stopnia służbowego następuje w formie pisemnej.

Rozdział 4

Zmiana i ustanie stosunku pracy w służbie cywilnej

Art. 32. 1. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebami urzędu, dyrektor generalny urzędu może w każdym czasie przenieść urzędnika służby cywilnej na inne stanowisko w tym samym urzędzie, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe.

2. Urzędnik, o którym mowa w ust. 1, zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku, przez okres 3 miesięcy następujących po miesiącu, w którym został przeniesiony na nowe stanowisko. Wysokość dodatku służby cywilnej pozostaje bez zmiany.

Art. 33. 1. Przeniesienie członka korpusu służby cywilnej do innego urzędu, także w innej miejscowości, na jego wniosek lub za jego zgodą, może nastąpić w każdym czasie.

2. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje dyrektor generalny urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej ma być zatrudniony, w porozumieniu z dyrektorem generalnym urzędu, w którym dotychczas jest zatrudniony.

Art. 34. 1. Pracownicy, o którym mowa w art. 2 ust. 5, mogą zostać przeniesieni na stanowisko urzędnicze w służbie cywilnej.

2. Przeniesienia dokonuje dyrektor generalny urzędu, w którym pracownik ma być zatrudniony w porozumieniu z dotychczasowym pracodawcą. O przeniesieniu informuje się Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, z dniem przeniesienia stają się pracownikami służby cywilnej.

Art. 35. Przeniesienie członka korpusu służby cywilnej poza korpus służby cywilnej następuje na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 36. W razie likwidacji urzędu, w którym urzędnik służby cywilnej wykonuje pracę lub reorganizacji tego urzędu w sposób uniemożliwiający dalsze zatrudnienie urzędnika Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przenosi go do innego urzędu w tej samej lub innej miejscowości oraz zobowiązuje dyrektora generalnego tego urzędu do wyznaczenia urzędnikowi stanowiska, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe.

Art. 37. 1. Dyrektor generalny może udzielić urzędnikowi służby cywilnej, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na czas wykonywania zajęć, zajmowania określonego stanowiska lub wykonywania funkcji poza służbą cywilną.

2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, zalicza się - łącznie w wymiarze nie dłuższym niż 5 lat - do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze urzędnika służby cywilnej.

Art. 38. 1. Od decyzji określonej w art. 36 urzędnikowi służby cywilnej przysługuje odwołanie do Prezesa Rady Ministrów w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 39. 1. Stosunek pracy urzędnika służby cywilnej tymczasowo aresztowanego ulega z mocy prawa zawieszeniu. W okresie zawieszenia urzędnik służby cywilnej otrzymuje połowę wynagrodzenia przysługującego mu do dnia tymczasowego aresztowania.

2. W przypadku umorzenia postępowania karnego albo wydania wyroku uniewinniającego urzędnikowi służby cywilnej należy wypłacić pozostałą część wynagrodzenia miesięcznego; nie dotyczy to warunkowego umorzenia postępowania karnego.

3. Okres zawieszenia stosunku pracy wskutek tymczasowego aresztowania wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze urzędnika służby cywilnej.

Art. 40. 1. Dyrektor generalny urzędu może zawiesić urzędnika w pełnieniu obowiązków, jeżeli zostało wszczęte przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne lub karne.

2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego lub karnego, nie dłużej jednak niż 3 miesiące.

3. W okresie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, urzędnik zachowuje prawo do wynagrodzenia oraz innych uprawnień i świadczeń przysługujących w służbie cywilnej.

4. Okres zawieszenia wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze urzędnika służby cywilnej.

Art. 41. Stosunek pracy urzędnika służby cywilnej wygasa w razie:

- 1) odmowy złożenia ślubowania,
- 2) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego,
- 3) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby cywilnej,
- 4) prawomocnego skazania za przestępstwo popełnione umyślnie,
- 5) prawomocnego orzeczenia utraty praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu urzędnika w służbie cywilnej,
- 6) upływu 3 miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania,
- 7) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art. 32 lub niepodjęcia pracy w urzędzie, do którego urzędnik został przeniesiony w trybie art. 36.

Art. 42. 1. Rozwiązanie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej następuje, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, w razie:

- 1) dwukrotnej, następującej po sobie, negatywnej oceny, o której mowa w art. 53 ust. 1,

- 2) stwierdzenia przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych trwałej niezdolności do pracy uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków urzędnika służby cywilnej; w celu zbadania stanu zdrowia urzędnika tego można skierować do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z urzędu lub na jego prośbę,
 - 3) utraty nieposzlakowanej opinii,
 - 4) postępowania karnego toczącego się przeciwko urzędnikowi przez okres dłuższy niż 3 miesiące.
2. Rozwiązanie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej może nastąpić, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, w razie:
- 1) osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury,
 - 2) odmowy poddania się badaniu przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
 - 3) likwidacji urzędu, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie, o którym mowa w art. 36.
3. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej bez wypowiedzenia może nastąpić w razie jego nieobecności w pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż rok.
4. W razie niezdolności do pracy z powodu choroby, o której mowa w ust. 3, urzędnik służby cywilnej zachowuje prawo do świadczeń pieniężnych przez okres przewidziany w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.
5. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej z przyczyn określonych w ust. 1-3 nie może naruszać przepisów dotyczących szczególnej ochrony pracowników w zakresie wypowiedzenia i rozwiązania stosunku pracy.
6. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej może nastąpić także w drodze porozumienia stron lub za trzymiesięcznym wypowiedzeniem na skutek rezygnacji urzędnika służby cywilnej.

Art. 43. Rozwiązanie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej jest równoznaczne z utratą mianowania.

Art. 44. W okresie wypowiedzenia członek korpusu służby cywilnej może być zwolniony z pełnienia obowiązków, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Art. 45. 1. W razie rozwiązania stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej z przyczyn określonych w art. 42 ust. 2 pkt 3, w okresie między ustaniem zatrudnienia w likwidowanym urzędzie a podjęciem pracy lub działalności gospodarczej urzędnikowi temu przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, obliczane jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy. Świadczenie to nie przysługuje urzędnikowi, który nabył prawo do emerytury.

2. W razie gdy w okresie, o którym mowa w ust. 1, był urzędnik służby cywilnej pobiera zasiłek chorobowy albo macierzyński, wysokość świadczenia pieniężnego ulega odpowiedniemu obniżeniu.

3. Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Od świadczenia pieniężnego urząd odprowadza składkę na ubezpieczenia społeczne na zasadach przewidzianych dla wynagrodzenia wypłacanego w czasie trwania stosunku pracy.

Art. 46. 1. Dyrektor generalny urzędu rozwiązuje stosunek pracy lub stwierdza wygaśnięcie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej.

2. Do pracowników służby cywilnej, w zakresie rozwiązania stosunku pracy, odpowiednie zastosowanie mają przepisy Kodeksu pracy i inne przepisy prawa pracy.

Art. 47. W razie przeniesienia członka korpusu służby cywilnej do innego urzędu jego akta osobowe wraz z pozostałą dokumentacją w sprawach związanych ze stosunkiem pracy przekazuje się do urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej ma być zatrudniony.

Rozdział 5

Obowiązki członka korpusu służby cywilnej

- Art. 48.** 1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany w szczególności:
- 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa,

- 2) chronić interesy państwa oraz prawa człowieka i obywatela,
- 3) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi,
- 4) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania,
- 5) dochowywać tajemnicy ustawowo chronionej,
- 6) rozwijać wiedzę zawodową,
- 7) godnie zachowywać się w służbie oraz poza nią.

2. Dyrektor generalny urzędu jest obowiązany zapewnić członkowi korpusu służby cywilnej właściwe warunki do wykonywania obowiązków określonych w ustawie.

Art. 49. 1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany wykonywać polecenia służbowe przełożonych.

2. Jeżeli członek korpusu służby cywilnej jest przekonany, że polecenie jest niezgodne z prawem albo zawiera znamiona pomyłki, jest on obowiązany na piśmie poinformować o tym przełożonego. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia jest obowiązany je wykonać.

3. Członek korpusu służby cywilnej nie wykonuje polecenia, jeżeli prowadziłoby to do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o czym niezwłocznie informuje dyrektora generalnego urzędu.

Art. 50. 1. Członek korpusu służby cywilnej przy wykonywaniu obowiązków służbowych nie może kierować się interesem jednostkowym lub grupowym.

2. Członkowi korpusu służby cywilnej nie wolno publicznie manifestować poglądów politycznych.

3. Członkowi korpusu służby cywilnej nie wolno uczestniczyć w strajku lub akcji protestacyjnej zakłócającej normalne funkcjonowanie urzędu.

4. Członek korpusu służby cywilnej nie może łączyć pracy w służbie cywilnej z mandatem radnego.

5. Urzędnik służby cywilnej nie ma prawa tworzenia ani uczestniczenia w partiach politycznych.

6. Urzędnik służby cywilnej nie może pełnić funkcji w związkach zawodowych.

Art. 51. W służbie cywilnej nie może powstać stosunek podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 52. 1. Członek korpusu służby cywilnej nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia bez zgody dyrektora generalnego urzędu ani wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub podważających zaufanie do służby cywilnej.

2. Urzędnik służby cywilnej nie może podejmować zajęć zarobkowych bez zgody dyrektora generalnego urzędu.

Art. 53. 1. Nie rzadziej niż raz na 2 lata i nie częściej niż raz na rok bezpośredni przełożony sporządza na piśmie okresową ocenę członka korpusu służby cywilnej, wraz z wnioskami dotyczącymi jego indywidualnego programu rozwoju zawodowego.

2. Ocena, o której mowa w ust. 1, dotyczy wykonywania przez członka korpusu służby cywilnej obowiązków wynikających z opisu zajmowanego przez niego stanowiska pracy. Ocenę niezwłocznie doręcza się członkowi korpusu służby cywilnej.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania ocen członków korpusu służby cywilnej.

Art. 54. 1. Od oceny służy, w ciągu 7 dni od dnia doręczenia oceny, sprzeciw do dyrektora generalnego urzędu.

2. W razie nieuwzględnienia przez dyrektora generalnego sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, członek korpusu służby cywilnej może, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji dyrektora, odwołać się do sądu pracy.

Art. 55. 1. Stanowiska urzędnicze w korpusie służby cywilnej podlegają opisowi i wartościowaniu.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, zasady dokonywania opisów i wartościowania zajmowanych stanowisk pracy.

Rozdział 6

Uprawnienia członka korpusu służby cywilnej

Art. 56. 1. Wynagrodzenie pracownika służby cywilnej składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska pracy, dodatku specjalnego wynikającego ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań oraz dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej.

2. Wynagrodzenie urzędnika służby cywilnej składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska pracy, dodatku specjalnego wynikającego ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań, dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej oraz dodatku służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego.

Art. 57. 1. Ustanawia się 9 stopni służbowych urzędników służby cywilnej.

2. Stopniom służbowym są przyporządkowane stawki dodatku służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego.

Art. 58. 1. Wynagrodzenie zasadnicze przewidziane dla zajmowanego stanowiska pracy oraz dodatek służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego ustala się z zastosowaniem mnożników kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa.

2. Dodatek specjalny wynikający ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań przyznaje się kwotowo ze środków na wynagrodzenia, przewidzianych na dodatki specjalne.

3. Rada Ministrów, w drodze uchwały, dokonuje podziału procentowego środków, o których mowa w ust. 2, na poszczególne urzędy, kierując się charakterem i specyfiką zadań wykonywanych przez urzędy w danym roku budżetowym.

Art. 59. Członek korpusu służby cywilnej może otrzymać dodatek za wykonywanie dodatkowych, powierzonych mu przez pracodawcę zadań na okres wykonywania tych zadań, ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia.

Art. 60. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) mnożniki do ustalenia wynagrodzenia zasadniczego członków korpusu służby cywilnej, uwzględniając że określa się jeden mnożnik dla takich samych stanowisk,
- 2) stopnie służbowe urzędników służby cywilnej i mnożnik dodatku służby cywilnej dla każdego stopnia służbowego.

Art. 61. 1. Urzędnik służby cywilnej może otrzymać kolejny stopień służbowy po uzyskaniu pozytywnej oceny, o której mowa w art. 53 ust. 1, jeżeli zawiera ona umotywowany wniosek bezpośredniego przełożonego o przyznanie urzędnikowi kolejnego stopnia służbowego.

2. Urzędnik służby cywilnej, który od otrzymania ostatniego stopnia służbowego, uzyskał drugą pozytywną ocenę, o której mowa w art. 53 ust. 1, na najwyższym przewidzianym poziomie, otrzymuje kolejny stopień służbowy.

Art. 62. 1. Członkowi korpusu służby cywilnej przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w służbie cywilnej w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania dodatku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 63. 1. Za wieloletnią pracę członek korpusu służby cywilnej otrzymuje nagrodę jubileuszową w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy - 75% wynagrodzenia miesięcznego,
- 2) po 25 latach pracy - 100% wynagrodzenia miesięcznego,
- 3) po 30 latach pracy - 150% wynagrodzenia miesięcznego,
- 4) po 35 latach pracy - 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- 5) po 40 latach pracy - 300% wynagrodzenia miesięcznego,
- 6) po 45 latach pracy - 400% wynagrodzenia miesięcznego.

2. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (tekst jednolity z 1999 r. Nr 42, poz. 428, Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701, z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600, z 2002 r. Nr 14, poz. 128, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 765, Nr 153, poz. 1271 i Nr 175, poz. 1434, z 2003 r. Nr 44, poz. 390 i Nr 99, poz. 921 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219.) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania i wypłacania nagrody jubileuszowej.

Art. 64. Członkom korpusu służby cywilnej przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 65. 1. Członkom korpusu służby cywilnej za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej można przyznać nagrodę ze specjalnie utworzonego w tym celu funduszu nagród w służbie cywilnej.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostaje w dyspozycji dyrektorów generalnych urzędów i może być przez nich podwyższany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

Art. 66. 1. Członkowi korpusu służby cywilnej, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, a jeżeli członek korpusu przepracował co najmniej 20 lat w służbie cywilnej, jednorazowa odprawa przysługuje w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.

4. Odprawę, o której mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

Art. 67. 1. Członkowi korpusu służby cywilnej zatrudnionemu w służbie cywilnej przez okres nie krótszy niż 10 lat przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 6 dni roboczych, a po 20 latach pracy w służbie cywilnej - w wymiarze 12 dni roboczych.

2. Do okresu pracy uprawniającego do dodatkowego urlopu wypoczynkowego wlicza się okres zatrudnienia w administracji publicznej.

Art. 68. 1. Członkowi korpusu służby cywilnej zatrudnionemu w służbie cywilnej przez okres nie krótszy niż 10 lat można udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nie przekraczającym jednorazowo 6 miesięcy.

2. Urlopu dla poratowania zdrowia nie można udzielić, jeżeli członek korpusu służby cywilnej nie wykonywał pracy przez okres roku z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby.

3. Urlopu dla poratowania zdrowia może udzielić, na umotywowany opinią lekarską wniosek członka korpusu służby cywilnej, dyrektor generalny urzędu.

4. Dyrektor generalny urzędu nie może dopuścić do pracy członka korpusu służby cywilnej, który korzystał z urlopu dla poratowania zdrowia, bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku.

5. Do okresu pracy uprawniającego do dodatkowego urlopu dla poratowania zdrowia wlicza się okres zatrudnienia w administracji publicznej.

Art. 69. 1. W razie wygaśnięcia stosunku pracy urzędnika służby cywilnej z powodu tymczasowego aresztowania, dyrektor generalny urzędu, w którym urzędnik ten wykonywał pracę, jest obowiązany ponownie zatrudnić go, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe, jeżeli postępowanie karne zostało umorzono lub gdy zapadł wyrok uniewinniający, a urzędnik zgłosił swój powrót do pracy w ciągu 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie rozwiązania stosunku pracy urzędnika służby cywilnej z przyczyny określonej w art. 42 ust. 1 pkt 4.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli postępowanie karne umorzono z powodu przedawnienia albo amnestii, a także w razie warunkowego umorzenia postępowania.

4. W razie odmowy ponownego zatrudnienia w służbie cywilnej, przysługuje odwołanie do sądu pracy.

Art. 70. 1. Czas pracy członków korpusu służby cywilnej nie może przekraczać 8 godzin na dobę i średnio 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 8 tygodni.

2. W przypadkach uzasadnionych rodzajem pracy i jej organizacją mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których jest dopuszczalne przedłużenie czasu pracy do 12 godzin na dobę. W rozkładach tych czas pracy nie może jednak przekraczać średnio 40 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 12 tygodni.

3. Rozkład czasu pracy w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia ustala dyrektor generalny urzędu według zasad określonych, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów. Dni tygodnia nie będących dniami pracy w urzędzie nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

4. Jeżeli wymagają tego potrzeby urzędu, członek korpusu służby cywilnej na polecenie przełożonego wykonuje pracę poza normalnymi godzinami pracy, w tym w wyjątkowych przypadkach także w nocy oraz w niedziele i święta.

5. Pracownikowi służby cywilnej za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego poza normalnymi godzinami pracy przysługuje czas wolny w tym samym wymiarze. Na wniosek pracownika wolny czas może być udzielony w okresie bezpośrednio poprzedzającym urlop wypoczynkowy lub po jego zakończeniu.

6. Urzędnikowi służby cywilnej za pracę poza normalnymi godzinami pracy wykonywaną w porze nocnej przysługuje czas wolny w tym samym wymiarze.

7. Urzędnikowi służby cywilnej za pracę w niedzielę przysługuje dzień wolny od pracy w najbliższym tygodniu, a za pracę w święto przysługuje inny dzień wolny.

8. Przepisów ust. 2 i 4 nie stosuje się do kobiet w ciąży oraz - bez ich zgody - do członków korpusu służby cywilnej sprawujących pieczę nad osobami wymagającymi stałej opieki lub opiekujących się dziećmi w wieku do lat ośmiu.

Art. 71. 1. Członkowi korpusu służby cywilnej przysługują świadczenia emerytalne i rentowe na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. W razie rozwiązania z pracownikiem służby cywilnej stosunku pracy z powodu likwidacji urzędu, pracownikowi temu przysługuje emerytura, jeżeli mężczyzna ukończył 60 lat, a kobieta - 55 lat oraz jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia.

3. Przepis ust. 2 stosuje się do osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r.

Art. 72. Prezes Rady Ministrów, mając na względzie szczególny charakter wykonywanych zadań i warunki ich wykonywania, może określać, w drodze rozporządzenia:

- 1) uprawnienia szczególne w zakresie płac i innych świadczeń przysługujących niektórym kategoriom członków korpusu służby cywilnej oraz zasady przyznawania tych świadczeń i ich wysokość,
- 2) inne dodatki do wynagrodzenia niż przewidziane w ustawie, jeżeli te świadczenia i dodatki były przewidziane w przepisach obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 73. Członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym na stanowisku kuratora oświaty lub na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych przysługują uprawnienia określone w art. 9a-9i, 51, 58-60, 86, 88 i 90 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r., Nr 118, poz. 1112, Nr 137, poz.1304, Nr 90, poz. 844, Nr 137, poz.1304, Nr 203, poz.1966 i Nr 213 poz.. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 179, poz.1845, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 167, poz.1397, Nr 181, poz.1526 i Nr 179, poz. 1487), a okres zatrudnienia na tych stanowiskach wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia nauczyciela określone w tej ustawie.

Art. 74. Na zasadach określonych w odrębnych przepisach członkowie korpusu służby cywilnej korzystają z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Rozdział 7

Szkolenie i rozwój w służbie cywilnej

Art. 75. 1. Członek korpusu służby cywilnej uczestniczy w szkoleniach w służbie cywilnej.

2. Szkolenia w służbie cywilnej obejmują:

- 1) szkolenia centralne - planowane, organizowane i nadzorowane przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- 2) szkolenia powszechne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu,
- 3) szkolenia w ramach indywidualnego programu rozwoju zawodowego urzędnika służby cywilnej - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu w porozumieniu z zatrudnionym w danym urzędzie urzędnikiem służby cywilnej,
- 4) studium zarządzania strategicznego dla dyrektorów generalnych urzędów,
- 5) szkolenia specjalistyczne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu, obejmujące tematykę związaną z zadaniami urzędu.

Art. 76. 1. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ustala corocznie plan szkoleń centralnych w służbie cywilnej.

2. Plan szkoleń centralnych zawiera w szczególności:

- 1) priorytety szkoleniowe wobec członków korpusu służby cywilnej,
- 2) rodzaje szkoleń mających szczególne znaczenie w danym roku,
- 3) inne zalecenia i informacje dla osób organizujących i nadzorujących szkolenia w służbie cywilnej.

3. Przy ustalaniu programów szkoleń Kancelaria Prezesa Rady Ministrów współdziała w szczególności z Krajową Szkołą Administracji Publicznej.

Art. 77. Dyrektor generalny urzędu ustala, odrębnie dla każdego członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w kierowanym przez niego urzędzie, indywidualny program rozwoju zawodowego, stanowiący podstawę do kierowania członka korpusu służby cywilnej na szkolenia, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) ocenę pracy członka korpusu służby cywilnej, dokonaną przez bezpośredniego przełożonego,
- 2) perspektywy wykonywania pracy zawodowej przez członka korpusu służby cywilnej,
- 3) potrzeby i możliwości urzędu w zakresie zatrudnienia,
- 4) potrzeby i możliwości członka korpusu służby cywilnej ustalone w wyniku przeprowadzonych z nim uzgodnień.

Art. 78. 1. Uczestnictwo członka korpusu służby cywilnej w szkoleniach przewidzianych dla służby cywilnej jest traktowane na równi z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych.

2. Członek korpusu służby cywilnej nie ponosi opłat z tytułu uczestnictwa w szkoleniach przewidzianych dla służby cywilnej.

3. W wyjątkowych przypadkach dyrektor generalny urzędu może wyrazić zgodę na pokrycie przez urząd, w całości lub w części, kosztów uczestnictwa członka korpusu służby cywilnej w szkoleniach i zajęciach innych niż przewidziane dla służby cywilnej.

Art. 79. 1. Dyrektor generalny urzędu może skierować członka korpusu służby cywilnej mającego wykształcenie prawnicze na aplikację legislacyjną. Wzajemne prawa i obowiązki urzędu i członka korpusu służby cywilnej związane ze skierowaniem na aplikację legislacyjną określa umowa zawarta między dyrektorem generalnym urzędu a członkiem korpusu służby cywilnej.

2. Aplikacja legislacyjna kończy się egzaminem.

3. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb organizowania i odbywania aplikacji, uwzględniając w szczególności: dziedziny prawa będące podstawą opracowania programu aplikacji legislacyjnej, warunki i tryb przyjmowania na aplikację, także osób nie będących członkami korpusu służby cywilnej, wysokość opłat za udział w aplikacji i tryb ich uiszczania, obowiązki aplikantów i ich patronów, szczegółowe zasady, warunki oraz etapy dopuszczania do egzaminu kończącego aplikację oraz przeprowadzania go, skład komisji egzaminacyjnej oraz wzór zaświadczenia stwierdzającego zdanie egzaminu.

Art. 80. Koszty szkoleń w służbie cywilnej są pokrywane ze środków:

- 1) wyodrębnionych w budżetach poszczególnych urzędów dla finansowania szkoleń powszechnych, szkoleń w ramach indywidualnego programu rozwoju zawodowego urzędnika służby cywilnej oraz szkoleń specjalistycznych,
- 2) rezerwy budżetowej przeznaczonej na szkolenia członków korpusu służby cywilnej dla finansowania szkoleń centralnych oraz studium zarządzania strategicznego.

Art. 81. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizowania i prowadzenia szkoleń w służbie cywilnej obejmujące w szczególności:

- 1) kryteria, jakie muszą spełniać podmioty, którym powierza się prowadzenie szkoleń,
- 2) sposób i warunki oceny prowadzonych szkoleń.

Rozdział 8

Odpowiedzialność dyscyplinarna urzędnika służby cywilnej

Art. 82. 1. Urzędnik służby cywilnej odpowiada dyscyplinarnie za naruszenie obowiązków urzędnika służby cywilnej.

2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 3 miesięcy od dnia powzięcia przez dyrektora generalnego urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązków urzędnika służby cywilnej ani po upływie 2 lat od popełnienia tego czynu.

3. Jeżeli urzędnik służby cywilnej z powodu nieobecności w pracy nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg trzymiesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia jego stawienia się do pracy.

4. Jeżeli czyn urzędnika służby cywilnej zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie następuje nie wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego.

Art. 83. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) pozbawienie możliwości awansowania przez okres 2 lat na wyższy stopień służbowy,
- 4) obniżenie stopnia służbowego służby cywilnej,
- 5) zakaz przystępowania do konkursu na wyższe stanowisko w służbie cywilnej przez okres 2 lat,
- 6) zakaz zajmowania wyższych stanowisk w służbie cywilnej przez okres od 2 do 5 lat,
- 7) wydalenie ze służby cywilnej.

2. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w ust. 1 pkt 7 powoduje zakaz ubiegania się o zatrudnienie w korpusie służby cywilnej przez okres 5 lat.

Art. 84. 1. Za mniejszej wagi naruszenie obowiązków urzędnika służby cywilnej dyrektor generalny urzędu może ukarać urzędnika służby cywilnej upomnieniem na piśmie. Ukaranie może być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym.

2. Urzędnik służby cywilnej może w ciągu 7 dni od wymierzenia mu kary upomnienia wnieść sprzeciw do dyrektora generalnego urzędu.

3. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, dyrektor generalny urzędu przekazuje sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu.

Art. 85. Sprawy dyscyplinarne urzędników służby cywilnej rozpoznają komisje dyscyplinarne:

- 1) w I instancji - komisja dyscyplinarna,
- 2) w II instancji - Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, zwana dalej "Wyższą Komisją Dyscyplinarną".

Art. 86. 1. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów tworzy po jednej komisji dyscyplinarnej dla co najmniej trzech urzędów.

2. Komisję dyscyplinarną, w liczbie co najmniej 10 urzędników służby cywilnej, w tym przewodniczącego i zastępców przewodniczącego, powołuje się na okres 3 lat.

3. Komisja dyscyplinarna powołuje ze swojego grona przewodniczącego komisji i jego zastępców.

4. Tryb pracy komisji dyscyplinarnej określa regulamin uchwalony przez komisję i zatwierdzony przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną.

Art. 87. 1. Wyższą Komisję Dyscyplinarną powołuje Prezes Rady Ministrów.

2. W skład Wyższej Komisji Dyscyplinarnej wchodzi 15 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na okres 6 lat, w tym 12 członków powoływanych na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów spośród urzędników służby cywilnej oraz 3 członków powoływanych przez dyrektora generalnego służby zagranicznej spośród członków personelu dyplomatyczno-konsularnego. Członkowie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej pełnią swoje funkcje do czasu powołania ich następców.

3. Wyższa Komisja Dyscyplinarna powołuje ze swojego grona przewodniczącego Wyższej Komisji Dyscyplinarnej i jego zastępców.

4. Tryb pracy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej określa regulamin uchwalony przez Komisję.

5. Obsługę prac Wyższej Komisji Dyscyplinarnej zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 88. Na czas wykonywania zadań w komisjach dyscyplinarnych jej członkom przysługuje zwolnienie od pracy zawodowej.

Art. 89. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej oraz komisji dyscyplinarnych, przyjmując najniższe wynagrodzenie za pracę pracowników za podstawę ustalania wysokości wynagrodzenia przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i pozostałych członków tych komisji.

Art. 90. Wyższa Komisja Dyscyplinarna rozpatruje odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnych.

Art. 91. Członkowie komisji dyscyplinarnych są niezawisli w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego oraz nie są związani rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego wyroku sądu.

Art. 92. 1. Komisje dyscyplinarne orzekają w składzie:

1) w I instancji:

a) trzech członków, gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 83 ust. 1 pkt 1-4,

b) pięciu członków, w tym przewodniczący składu posiadający wykształcenie prawnicze, gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 83 ust. 1 pkt 5-7,

2) w II instancji pięciu członków, z których co najmniej dwóch powinno posiadać wykształcenie prawnicze, gdy rozpatrywana jest sprawa, co do której orzeczono karę określoną w art. 83 ust. 1 pkt 5-7.

2. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza skład orzekający i termin rozprawy.

Art. 93. 1. Rzecznika dyscyplinarnego urzędu powołuje dyrektor generalny urzędu spośród podległych mu urzędników służby cywilnej.

2. Rzecznik postanawia o przekazaniu komisji dyscyplinarnej wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego albo, za zgodą dyrektora urzędu, o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

Art. 94. 1. Komisja dyscyplinarna wszczyna postępowanie dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.

2. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie tajemnicy ustawowo chronionej. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia ze służby cywilnej, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę spośród urzędników służby cywilnej.

3. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.

4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

5. Rozprawa jest jawna. W uzasadnionych przypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy, jednakże ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

6. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

7. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej strony mogą odwołać się do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Art. 95. 1. W postępowaniu przed Wyższą Komisją Dyscyplinarną stosuje się odpowiednio przepisy art. 94 ust. 1-6.

2. Od orzeczeń Wyższej Komisji Dyscyplinarnej stronom oraz Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.

3. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

Art. 96. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej dołącza się do akt osobowych urzędnika służby cywilnej.

2. Dyrektor generalny urzędu wykonuje kary, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3-6, z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 97. 1. Kary dyscyplinarne określone w art. 83 ust. 1 pkt 1-5 ulegają zatarciu, a odpis orzeczenia dołączony do akt osobowych podlega zniszczeniu po upływie 3 lat od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ukaraniu. Na wniosek ukaranego zatarcie może nastąpić po upływie 2 lat.

2. Jeżeli w okresie przed zatarciem kary dyscyplinarnej urzędnik służby cywilnej będzie ponownie ukarany dyscyplinarnie, termin 3 lat, o którym mowa w ust. 1, liczy się od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ponownym ukaraniu.

3. W przypadku kary dyscyplinarnej określonej w art. 83 ust. 1 pkt 6 i 7 zatarcie oraz zniszczenie odpisu orzeczenia następuje po upływie 3 lat od dnia upływu okresu, na który kara została orzeczona.

Art. 98. W postępowaniu przed komisjami dyscyplinarnymi w sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Art. 99. 1. Koszty obrońcy z wyboru, który nie jest członkiem korpusu służby cywilnej, ponosi obwiniony.

2. Koszty biegłych powołanych przez komisję dyscyplinarną i koszty zleconych przez nią ekspertyz ponosi urząd, przy którym działa komisja dyscyplinarna.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 100. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r., Nr 118, poz. 1112, Nr 137, poz.1304, Nr 90, poz. 844, Nr 137, poz.1304, Nr 203, poz.1966 i Nr 213 poz.. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 179, poz.1845, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 167, poz.1397, Nr 181, poz.1526 i Nr 179, poz. 1487) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32 ust. 1 1. Nauczycielom mianowanym i dyplomowanym zatrudnionym na stanowiskach, na których wymagane są kwalifikacje pedagogiczne, w urzędach organów administracji rządowej i kuratoriach oświaty przysługuje wynagrodzenie i inne świadczenia, określone dla członków korpusu służby cywilnej w ustawie z dnia o służbie cywilnej (Dz. U. zr. Nr ..., poz.).”

Art. 101. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 86, poz. 953, Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz.1403, z 2002 r. Nr

240, poz. 2052, Nr 153, poz.1271, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz.1417) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2

2) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„3a. 1. Na stanowisko urzędnika państwowego zatrudnionego w urzędach wymienionych w art. 1 ust. 1 może zostać przeniesiony w drodze porozumienia pracodawców pracownik służby cywilnej w rozumieniu ustawy z dnia o służbie cywilnej.

2. Na stanowisko urzędnika państwowego mianowanego zatrudnionego w urzędach wymienionych w art. 1 ust. 1 może zostać przeniesiony urzędnik służby cywilnej w rozumieniu ustawy z dnia o służbie cywilnej w drodze porozumienia pracodawców.”

Art. 102. W ustawie z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (tekst jednolity z 2001 r., Nr 142, poz. 1593, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 214, poz. 1806 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 23, poz. 192, Nr 122. poz. 1020) po art. 3e dodaje się art. 3f w brzmieniu:

„3f. Na stanowisko urzędnicze, w tym kierownicze stanowiska urzędnicze może zostać przeniesiony członek korpusu cywilnego w rozumieniu ustawy z dnia o służbie cywilnej w drodze porozumienia pracodawców.”

Art. 103. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r., Nr 234, poz. 1997 i Nr 90, poz. 757) w art. 5a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„5a ust. 3. Zadania dyrektora generalnego urzędu przewidziane w ustawie z dniar. o służbie cywilnej (Dz. U. zr. Nr ..., poz. ...) w stosunku do pracowników zatrudnionych w:

1) Komendzie Głównej wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej;

2) komendach oddziałów, placówkach i dywizjonach Straży Granicznej wykonuje właściwy miejscowo komendant oddziału Straży Granicznej.

Art. 104. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937 i Nr 154. poz. 1800, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 12, poz. 114) po art. 68 dodaje się art. 68a w brzmieniu:

„68a. 1. Na stanowisko pracownika nadzorującego lub wykonującego czynności kontrolne może zostać przeniesiony członek korpusu służby cywilnej w rozumieniu ustawy z dniao służbie cywilnej w drodze porozumienia pracodawców.

2. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się art. 68 ust. 1 i 6.

Art. 105. W ustawie z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne w art. 3 ust. 1 skreśla się wyrazy „Szef Służby Cywilnej”.

Art. 106. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (tekst jednolity z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298 i Nr 169, poz. 1414 i 1417) w art. 33 a ust. 1 skreśla się pkt 10.

Art. 107. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r., Nr 156 poz. 1641 i Nr 273 poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 167, poz.1399) w art. 22a skreśla się ust. 7.

Art. 108. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz.1117, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 33, poz.286, z 2002 r. Nr 108, poz. 945, z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz.68 i Nr 163, poz.1362) w art. 272¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„272¹ ust. 1 . Do ekspertów i aplikantów eksperckich mają odpowiednio zastosowanie przepisy art. 44 i art. 50 ust. 3, a do aplikantów eksperckich również przepisy art. 63, art. 64 i art. 66 ustawy z dniar. o służbie cywilnej (Dz. U. zr. Nr ..., poz.).

Art. 109. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403, z 2004 r. Nr 273, poz.2703) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do osób wchodzących w skład służby zagranicznej, zwanych dalej "członkami służby zagranicznej", z wyłączeniem żołnierzy pełniących służbę w

placówkach zagranicznych, stosuje się przepisy ustawy z dnia r. o służbie cywilnej (Dz. U. z r. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) służbie cywilnej - oznacza to służbę cywilną, w rozumieniu ustawy z dnia r. o służbie cywilnej (Dz. U. z ... r. Nr ... , poz. ...),”;

3) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Przeniesienia, o którym mowa w art. 33 ustawy o służbie cywilnej, urzędnika służby cywilnej do służby zagranicznej dokonuje dyrektor generalny urzędu w porozumieniu z dyrektorem generalnym służby zagranicznej.”,

b) skreśla się ust. 2;

4) skreśla się art. 26;

5) w art. 37 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Karami dyscyplinarnymi stosowanymi wobec członków służby zagranicznej są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) nagana z ostrzeżeniem,
- 4) nagana z pozbawieniem możliwości awansowania przez okres 2 lat do wyższej kategorii zaszeregowania,
- 5) obniżenie kategorii zaszeregowania,
- 6) wydalenie z pracy w służbie zagranicznej.”

6) W art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do ambasadorów, o których mowa w art. 18 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 83 ust.1 pkt 5-7 ustawy o służbie cywilnej.”;

8) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu przygotowania do służby zagranicznej osób nieposiadających stopnia dyplomatycznego ustanawia się odbywaną w ministerstwie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych aplikację dyplomatyczno-konsularną, trwającą rok.

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ustawy o służbie cywilnej dotyczące służby przygotowawczej stosuje się odpowiednio.”

9) w art. 39 ust 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ogłoszenie o konkursie na aplikację zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej dyrektor generalny służby zagranicznej, który konkurs organizuje i przeprowadza.”

10) w art. 39 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem przeprowadzania testów, w tym testów psychologicznych, treści i formy wniosku o przyjęcie na aplikację dyplomatyczno – konsularną, z możliwością wykorzystania elektronicznych środków przekazu danych.”

Art. 110. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r., Nr 204 poz. 2088 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz.1362, Nr 172, poz.1440, Nr 180, poz.1494, i Nr 180, poz. 1497) wprowadza się następujące zmiany w art. 77 ust. 1 i ust. 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 77 ust.1. Do pracowników Inspekcji zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych, w tym inspektorów, stosuje się przepisy ustawy z dnia r. o służbie cywilnej (Dz. U. zr. Nr ..., poz. ...), z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do pracowników Inspekcji zatrudnionych na stanowiskach inspektorów nie mają zastosowania przepisy art. 4 ustawy, o której mowa w ust. 1.

Art. 111. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 i Nr 169, poz. 1420) w art. 22 ust. 7 wyrazy „oraz wynagrodzeń określonych dla pracowników urzędów skarbowych na podstawie art. 94 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z późn. zm.)” zastępuje się wyrazami „oraz wynagrodzeń określonych dla pracowników urzędów skarbowych na podstawie art. 69 ustawy z dnia ... o służbie cywilnej (Dz. U.).

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Art. 112. 1. Stosunki pracy nawiązane w urzędach, o których mowa w art. 2, przed dniem wejścia w życie ustawy, na podstawie mianowania na zasadach określonych w ustawie o pracownikach urzędów państwowych, pozostają w mocy nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r., chyba że wcześniej w sposób określony w niniejszej ustawie zostały przekształcone, rozwiązane lub wygasły.

2. Z dniem 1 stycznia 2011 r. dotychczasowe stosunki pracy osób zatrudnionych na podstawie mianowania na zasadach określonych w ustawie o pracownikach urzędów państwowych przekształcają się w stosunki pracy na podstawie umowy o pracę na czas nie określony.

Art. 113. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy służby cywilnej, zatrudnieni na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 153, poz. 1271, Nr 238, poz. 2025 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 i poz. 2257, z 2004 r. Nr 33, poz. 287, Nr 179, poz. 1845 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 132, poz. 1110 i Nr 249, poz. 2104), stają się pracownikami służby cywilnej w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy urzędnicy służby cywilnej, mianowani na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej, stają się urzędnikami służby cywilnej w rozumieniu niniejszej ustawy.

3. Do wynagrodzenia członków korpusu służby cywilnej, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy o wynagrodzeniu w służbie cywilnej wydane na podstawie niniejszej ustawy.

4. Jeżeli wynagrodzenie członków korpusu, o których mowa w ust. 1 i 2, jest niższe od przysługującego poprzednio, przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy wypłaca się im dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między wynagrodzeniem przysługującym dotychczas a wynagrodzeniem aktualnym.

Art. 114. 1. W 2006 r. pracownicy służby cywilnej, ubiegający się o mianowanie w służbie cywilnej, składają do Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zgłoszenia do postępowania kwalifikacyjnego, o których mowa w art. 22 ust. 1, do dnia 31 października 1999 r.

2. W 2006 r. absolwenci Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, o których mowa w art. 22 ust. 2, składają do Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wnioski o mianowanie w służbie cywilnej do dnia 31 października 1999 r.

Art. 115. 1. Znosi się centralny organ administracji rządowej – Szefa Służby Cywilnej.

2. Likwiduje się urząd obsługujący Szefa Służby Cywilnej.

Art. 116. Zadania i kompetencje Szefa Służby Cywilnej stają się zadaniami, które realizuje, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w zakresie określonym ustawą.

Art. 117. 1. Sprawy wszczęte i niezakończone przez Urząd Służby Cywilnej są prowadzone przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów.

2. Postępowania wszczęte i niezakończone przez Urząd Służby Cywilnej prowadzi Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 118. 1. Należności i zobowiązania Urzędu Służby Cywilnej stają się należnościami i zobowiązaniami Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez Urząd Służby Cywilnej przejmuje Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 119. Prezes Rady Ministrów ustali, w drodze zarządzenia, przeznaczenie mienia będącego w posiadaniu Urzędu Służby Cywilnej, z zastrzeżeniem przepisów o gospodarce nieruchomościami oraz przepisów o finansach publicznych.

Art. 120. 1. Pracownicy Urzędu Służby Cywilnej stają się z dniem pracownikami Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Dyrektor Generalny Urzędu Służby Cywilnej, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy, jest obowiązany zawiadomić na piśmie pracowników o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Stosunki pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie trzech miesięcy od dnia przejścia do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy.

4. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

5. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 3, lub wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 4, pracownikom przysługują świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunki pracy rozwiązuje się z powodu likwidacji urzędu.

6. Przepisów ust. 3 zdanie drugie oraz ust. 3 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 niniejszej ustawy.

Art. 121. 1. W celu wykonania przepisów ustawy, Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych także między częściami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikających z ustawy budżetowej.

2. Przepis art. 149 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 111, stosuje się odpowiednio.

Art. 122. Dyrektor Generalny zlikwidowanego Urzędu Służby Cywilnej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy dokona wszystkich czynności niezbędnych do zakończenia działalności urzędu.

Art. 123. Znosi się Radę Służby Cywilnej.

Art. 124. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 124, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy w zakresie, w jakim nie pozostają w sprzeczności z przepisami ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 2006 r.

Rozdział 11

Przepisy końcowe

Art. 125. Traci moc ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej.

Art. 126. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Nowa ustawa o służbie cywilnej ma na celu realizację konstytucyjnego wymogu utworzenia w urzędach administracji rządowej zawodowego, bezstronnego i politycznie neutralnego korpusu służby cywilnej do wykonywania zadań państwa (art. 153 Konstytucji).

Korpus służby cywilnej tworzą pracownicy i urzędnicy służby cywilnej zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych średniego szczebla zarządzania, koordynujących, samodzielnych, specjalistycznych i wspomagających w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach ministrów i przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów oraz urzędach centralnych organów administracji rządowej, urzędach wojewódzkich oraz innych urzędach stanowiących aparat pomocniczy terenowych organów administracji rządowej podległych ministrom lub centralnym organom administracji rządowej, komendach, inspektoratach i innych jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Pracownicy ci decydują o neutralnym politycznie i zawodowym wykonywaniu zadań państwa w urzędach. Członkowi korpusu służby cywilnej nie wolno m.in. publicznie manifestować poglądów politycznych, uczestniczyć w strajku lub akcji protestacyjnej zakłócającej normalne funkcjonowanie urzędu, nie może on łączyć pracy w służbie cywilnej z mandatem radnego. Natomiast urzędnik służby cywilnej nie ma prawa tworzenia ani uczestniczenia w partiach politycznych i nie może pełnić funkcji w związkach zawodowych. Jednocześnie urzędnicy służby cywilnej mają zagwarantowaną trwałość stosunku pracy w postaci mianowania. Model pracy w służbie cywilnej został ukształtowany jako model kariery, w którym zaczyna się pracę, jako pracownik służby cywilnej, co do zasady po trzech latach pracy można przystąpić do postępowania kwalifikacyjnego na urzędnika służby cywilnej i uzyskać mianowanie, a wraz z rosnącą liczbą lat pracy można otrzymać kolejne stopnie służbowe, jeżeli ocena pracy urzędnika jest pozytywna.

Podstawowe zmiany w stosunku do poprzednio obowiązującej ustawy polegają na jak największym uproszczeniu systemu służby cywilnej w Polsce, z jednoczesnym

zagwarantowaniem jej niezależności od wpływów politycznych, jak również zawodowego oraz bezstronnego i rzetelnego charakteru. Ze służby cywilnej zostali wyłączeni kierujący departamentami lub komórkami równorzędnymi w urzędach, o których mowa wyżej oraz dyrektorzy generalni. Jest to powodowane koniecznością dostosowania stosunku pracy tych osób do potrzeb realizacji polityki rządu, która wymaga podejmowania szybkich decyzji kadrowych w krótkim czasie oraz w sposób elastyczny, uwzględniający wysokie kwalifikacje kandydatów, którzy mogą reprezentować inne niż administracja państwowa dziedziny życia gospodarczego i społecznego. Kadra kierownicza wyższego szczebla nie jest bowiem decydująca dla realizacji zadań służby cywilnej rozumianej sensu stricte, a jej dotychczasowe umocowanie w ramach stosunku pracy na podstawie mianowania i przeniesienia po wygranej konkursie sprzeczne było z zasadami efektywnego i racjonalnego zarządzania wzorowanego na sektorze prywatnym. Kadra kierownicza wyższego szczebla realizuje politykę rządu, ministra, kierownika urzędu centralnego i wojewody, organizuje pracę członków korpusu służby cywilnej i wymagane jest, aby mogła ona być elastycznie dostosowana do aktualnych potrzeb w tym zakresie, zarówno pod względem kierunku i typu wykształcenia, posiadanych umiejętności, jak i predyspozycji osobowościowych. Wprowadzenie trwałości stosunku pracy na tych stanowiskach może mieć w długim okresie negatywny wpływ na jakość pracy. Zasady naboru oraz zatrudniania tej kadry zostały sformułowane w ustawie o państwowym zasobie kadrowym.

Nabór do służby cywilnej ma charakter otwarty i konkurencyjny, w związku jednak z koniecznością szybszego niż dotychczas przeprowadzenia naboru i wyboru pracownika, rezygnuje się z formy Biuletynu Służby Cywilnej, w którym umieszczenie ogłoszenia o naborze trwało ok. 1 miesiąca i wprowadza się wyłącznie obowiązek umieszczenia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Skrócone zostały terminy składania ofert przez kandydatów do 10 dni, a informacje o wyniku naboru stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze. Pozwoli to uniknąć wydłużających procedurę i nieefektywnych biurokratycznych obowiązków nałożonych na pracodawcę, związanych dotychczas z przeprowadzaniem naboru, które w sposób znaczący go opóźniały. Każdy zainteresowany wynikiem naboru będzie miał dostęp do informacji w zakresie określonym ustawą.

Pierwsza umowa o pracę w służbie cywilnej jest zawierana na czas określony nie dłuższy niż 3 lata. W służbie cywilnej powinny pracować osoby o wysokim poziomie etyki osobistej i zawodowej. 3 - letni okres pracy, z możliwością dwutygodniowego wypowiedzenia jest czasem wystarczającym na stwierdzenie przez pracodawcę predyspozycji psychicznych i osobowościowych decydujących o możliwości związania pracownika ze służbą cywilną na stałe. Jednocześnie pracodawca ma prawną możliwość skrócenia tego czasu i zawarcia umowy na czas nieokreślony lub wyrażenia zgody na przystąpienie pracownika do postępowania kwalifikacyjnego na urzędnika służby cywilnej.

Dyrektor generalny ma możliwość zorganizowania służby przygotowawczej, jeżeli stwierdzi, że nowo zatrudnieni pracownicy wymagają przeszkolenia z zakresu zasad funkcjonowania urzędu oraz podstawowych aktów prawnych, istotnych dla jego działania. Odstąpiono zatem od obowiązku organizowania tej służby. Nie wszyscy bowiem nowo zatrudnieni pracownicy wymagają takiego przeszkolenia i decyzja w tej sprawie powinna zostać podjęta przez dyrektora generalnego.

Zmienione zostały kryteria przystępowania do postępowania kwalifikacyjnego na urzędnika służby cywilnej. Może do niego przystąpić osoba, która

- 1) jest pracownikiem służby cywilnej,
- 2) posiada co najmniej trzyletni staż pracy w służbie cywilnej lub uzyskała zgodę dyrektora generalnego na przystąpienie do postępowania kwalifikacyjnego przed upływem tego terminu, jednak nie wcześniej niż w ciągu dwóch lat od nawiązania stosunku pracy w służbie cywilnej,
- 3) posiada tytuł magistra lub równorzędny,
- 4) zna co najmniej jeden z języków roboczych Unii Europejskiej,
- 5) jest żołnierzem rezerwy lub nie podlega powszechnemu obowiązkowi obrony.

Prezes Rady Ministrów wskazuje absolwentom Krajowej Szkoły Administracji Publicznej pierwsze stanowiska pracy w służbie cywilnej przedstawione przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Postępowanie kwalifikacyjne na urzędników służby cywilnej prowadzi Krajowa Szkoła Administracji Publicznej (KSAP). Jest to bowiem jednostka posiadająca duże doświadczenie, zarówno w przeprowadzaniu naboru do służby cywilnej poprzez

nabór do KSAP i kształcenie w KSAP, jak i w kształceniu ustawicznym członków korpusu służby cywilnej. Potencjał organizacyjny, intelektualny oraz znajomość problematyki administracji publicznej daje gwarancję prawidłowego przeprowadzenia procedury. Jednocześnie na nowo zostanie ukształtowany zakres tematyczny postępowania, w którym osobno przyznaje się punkty za wiedzę, kwalifikacje i predyspozycje, a osobno za kompetencje społeczne i kierownicze. Nadzór nad postępowaniem kwalifikacyjnym sprawuje Dyrektor Krajowej Szkoły Administracji Publicznej. Posiadanie przez absolwenta Krajowej Szkoły Administracji Publicznej wiedzy, kwalifikacji i predyspozycji niezbędnych do wypełniania zadań służby cywilnej sprawdzane jest w toku kształcenia w tej szkole i potwierdzane dyplomem jej ukończenia. Mianowań dokonuje się w ramach limitu mianowań określonych corocznie w ustawie budżetowej.

Ustawa wprowadza możliwość elastycznego przenoszenia członków korpusu służby cywilnej do urzędów, o których mowa w ustawie o pracownikach urzędów państwowych, ustawie o pracownikach urzędów samorządowych oraz do Najwyższej Izby Kontroli, jak również pracowników tych urzędów do urzędów administracji rządowej, na mocy porozumienia między pracodawcami. Urzędnik może być przenoszony na inne stanowisko w urzędzie, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami urzędu, a członek korpusu służby cywilnej także do innego urzędu, również w innej miejscowości, za jego zgodą.

System ocen, który do tej pory obejmował wyłącznie urzędników służby cywilnej został rozszerzony na wszystkich członków korpusu, celem lepszego planowania i wykonywania polityki kadrowej w urzędzie, w tym zarządzania zasobami ludzkimi.

Postępowanie dyscyplinarne obejmuje tylko urzędników służby cywilnej. Do pracowników służby cywilnej stosuje się w tym zakresie ogólne przepisy prawa pracy. Wynika to z faktu, że stosunek pracy pracownika służby cywilnej jest bardziej zbliżony do stosunku pracowniczego w ogóle i nie zachodzi potrzeba regulowania w tym przypadku postępowania dyscyplinarnego w sposób szczególny.

Uproszczenie systemu służby cywilnej przejawia się także w zniesieniu Szefa Służby Cywilnej oraz likwidacji urzędu służby cywilnej i przeniesieniu uprawnień Szefa Służby Cywilnej na Prezesa Rady Ministrów, który jest zwierzchnikiem korpusu

służby cywilnej. Zadania z zakresu służby cywilnej, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów realizował będzie Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, który przejmie także część pozostałych i utrzymanych w mocy przez ustawę obowiązków Szefa Służby Cywilnej. Szef KPRM będzie w szczególności:

- 1) nadzorował przestrzeganie zasad służby cywilnej,
- 2) upowszechniał informacje na temat służby cywilnej,
- 3) kierował procesem zarządzania kadrami w służbie cywilnej,
- 4) gromadził informacje na temat korpusu służby cywilnej,
- 5) planował i nadzorował wykorzystanie środków na szkolenia i wynagrodzenia w służbie cywilnej,
- 6) planował, organizował i nadzorował szkolenia centralne w służbie cywilnej.

Zniesienie Szefa Służby Cywilnej oraz likwidacja Urzędu Służby Cywilnej wpisuje się w realizację programu „Tanie państwo”. Przeniesienie części zadań Szefa SC na Prezesa Rady Ministrów, a w jego imieniu na Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pozwoli na znaczne oszczędności budżetowe.

W ustawie przewidziana została wyraźnie możliwość wydawania w drodze zarządzenia przez Prezesa Rady Ministrów wytycznych i poleceń w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej. Wzmocni to możliwość skutecznego oddziaływania na służbę cywilną oraz tworzenia jednolitych standardów i zasad postępowania, w szczególności w zakresie dotyczącym naboru oraz przeprowadzania ocen członków korpusu służby cywilnej.

Zmienione zostały zasady wynagradzania członków korpusu służby cywilnej. Przewiduje się, że wynagrodzenie pracownika służby cywilnej składać się będzie z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska pracy, dodatku specjalnego wynikającego ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań oraz dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej. Wynagrodzenie urzędnika służby cywilnej składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska pracy, dodatku specjalnego wynikającego ze specyfiki i

charakteru wykonywanych zadań, dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej oraz dodatku służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego. Członek korpusu służby cywilnej może otrzymać dodatek za wykonywanie powierzonych zadań przez okres wykonywania tych zadań, ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia. Nowe zasady wynagradzania pozwolą zróżnicować poziom wynagrodzeń pomiędzy urzędami oraz w urzędach, z uwzględnieniem stopnia skomplikowania i ważności spraw, jakimi zajmują się członkowie korpusu służby cywilnej oraz w sposób elastyczny, pozwalający dostosowywać wynagrodzenie w każdym roku do planowanych i wykonywanych zadań.

Znosi się Radę Służby Cywilnej. W sytuacji znacznego uproszczenia funkcjonowania służby cywilnej w Polsce oraz rzeczywistego podporządkowania jej Prezesowi Rady Ministrów i Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, działającemu z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów zniesienie Rady Służby Cywilnej znajduje uzasadnienie. Ponadto, w związku z realizacją programu „Tanie państwo” niezbędne jest ograniczenie liczby instytucji doradczych Prezesa Rady Ministrów i Rady Ministrów celem zmniejszenia kosztów funkcjonowania administracji państwowej.

Istotną przyczyną zmian w ustawie jest konieczność realizacji cięć wydatków budżetowych na administrację państwową. W ustawie zachowane zostały jednak fundamentalne zasady warunkujące sprawne wykonywanie zadań państwa przez służbę cywilną. Należą do nich mianowanie w służbie cywilnej, dzięki któremu istnieje gwarancja wykonywania zadań państwa w zgodzie z Konstytucją oraz rola Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, instytucji rządowej która na przestrzeni 15 lat wykazała się zdolnością tworzenia i wzmacniania funkcjonowania służby cywilnej oraz tworzenia jej najlepszych kadr.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Ustawa nie tworzy nowych zadań, nowych organów czy urzędów. Natomiast zniesienie Rady Służby Cywilnej oraz Szefa Służby Cywilnej przyniesie oszczędności. Likwidacja Urzędu Służby Cywilnej będzie polegać na przejściu pracowników, mienia i środków finansowych przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów. Zmienione zasady wynagradzania zostaną wprowadzone w ramach środków na wynagrodzenia przewidzianych w budżecie państwa.

Projekt ustawy przewiduje wydanie 7 aktów wykonawczych na podstawie art. 2 ust. 3, art. 53 ust. 3, art. 60, art. 62 ust. 4, art. 81, art. 89 i art. 109 pkt 10. Ich wydanie wynika z konieczności utraty mocy przez obecnie obowiązujące rozporządzenia, wydane na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej, uchylanej przedmiotowym projektem ustawy. W związku z powyższym akty wykonawcze przewidziane do wydania będą co do zasady powtórzeniem dotychczas obowiązujących rozporządzeń. Różnice będą wynikać z nowych rozwiązań systemowych przewidywanych w projekcie ustawy, co oznacza, że rozporządzenia nie będą dotyczyć stanowisk wyższego szczebla zarządzania w urzędach (projekt ustawy wyłącza te stanowiska z korpusu służby cywilnej). Określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 60 mnożnik do ustalenia wynagrodzenia zasadniczego członków korpusu służby cywilnej powinien posiadać taką samą wartość dla każdego rodzaju stanowiska co jest równoznaczne z odejściem od dotychczas obowiązującej zasady określania mnożnika w formie wartości granicznych dla grup stanowisk. Rozwiązanie przyjęte w projekcie ustawy i wykonywane w rozporządzeniu mającym być wydanym na podstawie delegacji z art. 60 ma doprowadzić do likwidacji różnic płacowych występujących w wynagrodzeniu zasadniczym wśród członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych na takich samych stanowiskach.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 4 kwietnia 2006 r.

BAS-WAEM-871/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
o zgodności przedstawionego poselskiego projektu ustawy o służbie cywilnej
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Kuchciński) z prawem Unii
Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedstawiony poselski projekt ustawy o służbie cywilnej miałby zastąpić obowiązującą ustawę z 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, ze zm.).

Projekt przewiduje, że korpus służby cywilnej tworzyliby pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych średniego szczebla zarządzania, koordynujących, samodzielnych, specjalistycznych i wspomagających w jednostkach wymienionych w projekcie. Przy czym wykaz tych stanowisk określi dopiero w drodze rozporządzenia Prezes Rady Ministrów. W porównaniu z obecnym stanem prawnym należy wskazać w szczególności, że projekt przewiduje, że do korpusu służby cywilnej nie wchodziłoby dyrektorzy generalni urzędów i kierownicy departamentów lub komórek równorzędnych.

Projekt zakłada także likwidację Urzędu Służby Cywilnej i przejęcie jego zadań przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów.

Ustawa miałaby wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

a) Stosownie do art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), Wspólnota działa jedynie w ramach uprawnień przyznanych

jej w Traktacie i celów w nim oznaczonych. Państwa członkowskie zachowują suwerenność, a jedynie przekazują wykonywanie niektórych kompetencji Wspólnocie. W oparciu o orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości należy stwierdzić, że przekazanie to nie ogranicza autonomii organizacyjnej i proceduralnej państwa członkowskiego. Państwa mogą swobodnie decydować o strukturze, kompetencjach i trybie działania organów państwowych, w tym o ich powoływaniu i likwidacji, nawet wówczas, gdy wiąże się to z implementacją prawa wspólnotowego (wyrok w sprawie International Fruit Company przeciwko Produktschap voor Groenten en Fruit z 15 grudnia 1971 r., sprawy 51-54/71 ECR z 1971 r.).

b) TWE statuuje zasadę swobodnego przepływu pracowników. Polega ona m.in. na zniesieniu wszelkich form dyskryminacji w zakresie zatrudnienia pracowników pochodzących z państw członkowskich ze względu na obywatelstwo (art. 39 ust. 1 i 2 TWE). Jednak swoboda ta nie dotyczy zatrudnienia w administracji publicznej (art. 39 ust. 4 TWE).

Choć przepis wyłączający zatrudnienie w administracji publicznej brzmi jednoznacznie i kategorycznie, to praktyka wygląda trochę łagodniej. Trybunał Europejski, zgodnie z zasadą, że wyjątki należy interpretować zwięźajaco, doprowadził w swoim orzecznictwie do określenia administracji publicznej jako całokształtu miejsc pracy, które obejmują bezpośrednie lub pośrednie uczestnictwo w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji, których przedmiotem jest ochrona ogólnego interesu państwa lub innych zbiorowości publicznych i które z tego względu zakładają istnienie między pracownikiem a państwem szczególnej więzi solidarności, jak również wzajemności praw i obowiązków, które są podstawą więzi obywatelstwa (Komisja przeciwko Belgii, sprawa 149/79, wyrok z 17 grudnia 1980 r. ECR z 1980 r.).

W niedawnych orzeczeniach (wyroki z 30 września 2003 r. w sprawach: C-405/01 Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española przeciwko Administración del Estado, z udziałem Asociación de Navieros Españoles (ANAVE) oraz C-47/02 Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek przeciwko Niemcom) Trybunał orzekł, że odwołanie się do wyjątku od zasady swobodnego przepływu pracowników przewidzianego w art. 39 ust. 4 TWE nie może być usprawiedliwione wyłącznie faktem, że prawo publiczne danego państwa łączy z określonym stanowiskiem stosowne uprawnienia. Konieczne jest by uprawnienia te były wykonywane regularnie i nie stanowiły minimalnej części działalności osób zajmujących przedmiotowe stanowiska. Zakres wyłączenia musi być ograniczony tylko do tego co niezbędne dla zabezpieczenia ogólnego interesu państwa, który nie będzie zagrożony, jeżeli sporadycznie, czy nawet wyjątkowo uprawnienia wykonywane będą przez obywateli innych państw członkowskich.

Dodatkową wskazówką interpretacyjną może być treść Komunikatu Komisji dotyczącego stosowania dawnego art. 48 ust. 4 TWE¹ (J.O. 1988, C 72). Komisja uważa, że wyjątek dotyczący administracji publicznej dotyczy przede wszystkim pracowników sił zbrojnych, policji, sędziów, pracowników administracji skarbowej oraz dyplomacji. Może odnosić się do administracji publicznej szczebla centralnego lub lokalnego, w zakresie, w jakim chodzi o personel, który wykonuje władze państwową, w związku z procesem tworzenia lub stosowania prawa oraz nadzoru nad jednostkami podporządkowanymi.

Zarówno Komisja jak i Trybunał Sprawiedliwości zdają się wyłączać z pojęcia administracji publicznej np. pracowników technicznych, czy personel pomocniczy. Tym niemniej wszystkie przypadki rozpatrywane są indywidualnie.

c) W kontekście likwidacji Urzędu Służby Cywilnej i przekazania jego kompetencji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów należy wspomnieć o **dyrektywie Rady 2001/23/WE** z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów. Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. c) dyrektywy, nie ma ona zastosowania do reorganizacji administracyjnej organów administracji publicznej, ani do przeniesienia funkcji administracyjnych między organami administracji publicznej.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

W kontekście przywołanego stanu prawa Unii Europejskiej należy rozważyć zgodność opiniowanego projektu ustawy z przepisami wymienionymi w pkt. II lit. b) niniejszej opinii, a w szczególności, z art. 39 ust. 4 TWE.

Przepisy art. 4 pkt. 1 i 41 pkt. 2 projektu wiążą nierozzerwalnie zatrudnienie w służbie cywilnej z posiadaniem obywatelstwa polskiego. Natomiast art. 48 projektu określa obowiązki członków korpusu służby cywilnej. Należy do nich m.in. chronienie interesów państwa. Przepis ten mógłby uzasadniać konieczność wymogu obywatelstwa polskiego. Z drugiej strony jednak należy zaznaczyć, że nie wiadomo precyzyjnie jakich stanowisk on dotyczy, gdyż dopiero Prezes Rady Ministrów ma określić wykaz stanowisk objętych regulacją projektu ustawy. Może się więc okazać, że wymóg obywatelstwa polskiego jest w poszczególnych przypadkach nadmiernym ograniczeniem zasady swobodnego przepływu pracowników. Będzie to można

¹ Obecnie art. 39 ust 4 TWE. Pomimo zmiany numeracji artykułów, w związku z wejściem w życie tzw. Traktatu Amsterdamskiego z dniem 1 maja 1999 r., treść przepisu nie uległa zmianie. W związku z tym treść Komunikatu zachowuje aktualność.

jednoznacznie stwierdzić dopiero po wydaniu stosownego rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów.

IV. Konkluzje

Przedstawiony projekt ustawy o służbie cywilnej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Należy jednak zaznaczyć, że wydane na jego podstawie rozporządzenia mogą doprowadzić do powstania sytuacji, które nie będą zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 4 kwietnia 2006 r.

BAS-WAEM-872/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

dotycząca możliwości uznania przedstawionego poselskiego projektu ustawy o służbie cywilnej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Kuchciński) za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu

Stosownie do art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu, projektem ustawy wykonującym prawo Unii Europejskiej jest projekt ustawy mający na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Przedstawiony poselski projekt ustawy o służbie cywilnej miałby zastąpić obowiązującą ustawę z 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, ze zm.).

Projekt przewiduje, że korpus służby cywilnej tworzyliby pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych średniego szczebla zarządzania, koordynujących, samodzielnych, specjalistycznych i wspomagających w jednostkach wymienionych w projekcie. Przy czym wykaz tych stanowisk określi dopiero w drodze rozporządzenia Prezes Rady Ministrów. W porównaniu z obecnym stanem prawnym należy wskazać w szczególności, że projekt przewiduje, że do korpusu służby cywilnej nie wchodziłoby dyrektorzy generalni urzędów i kierownicy departamentów lub komórek równorzędnych.

Projekt zakłada także likwidację Urzędu Służby Cywilnej i przejęcie jego zadań przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów.

Ustawa miałaby wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Ponieważ projekt nie ma na celu implementacji do prawa polskiego żadnego aktu prawa Unii Europejskiej, nie ma podstaw by uznać go, w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu, za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla